

P V I S

1 6 1 8

EX LIBRIS
ILLVSTRISSIMI VIRI,
DN. DAN. LVDOLPHI,
LIB. BAR. de DANCKELMANN,
S. REG. MAI. BORVSS. CONSILIARII
STATVS INTIMI, cetera,
BIBLIOTHECÆ ACAD. FRIDERICIANÆ
TESTAMENTO RELICTIS,

EF 14

5a
70

DE MAGIS, *6126*
QVI EX PER-
SIA STELLÆ INSO-
LITÆ DVCTV BETHLEHEM
venientes, primi Gentilium, **MES SI-**
AM recens intactâ & illibatâ ex Vir-
gine **MARIA** natum agno-
uerunt:

CARMEN,
Autoritate & iussu inclutæ facul-
tatis Philosophicæ in celeberrimâ A-
cademiâ Lipsensi concinnatum, ipsoque
Magorum Festo anno **MISERICORDIA** in
Panegyri Procerum solenni memo-
riter recitatum

Ab

HENRICO IVNIO SVLANO Fr.
CALCI

Subiuncta sunt Poëmata quædam diuersa:

Diuersis temporibus ad amplissimum, litera-
tâ cum virtute tum prudentiâ præstantissimum
virum Dominum **CASPAREM VVER-**
NERVM, &c. Senatorem Li-
psicum, &c.

EPIGRAMMA.

Trina Magos nato memorat sacra pagina
Christo

*Dona, sed hac vnâ iuncta tulisse fide:
Aurum, thus, myrrham; Regiq; Deoq; hominiq;
Hocq; ipsis pacto est Cœlica parta salus.
Sed nos quæ grati promamus munera Christo,
Qui Dominusq; soli; qui Dominusq; poli?
Non aurum, aut pinguem Stacten, non thura sabæa:
Eius enim est, quicquid magnus hic Orbis habet.
Grata Redemptori sunt munera; pectora grata;
Inq; ipsum saluos, quæ facit vnâ, fides
Non igitur Christo; thus, myrrham, aurumq; lites;
Grates, & Cœlo, quæ beat vnâ, fidem.*

M. H. I. S.

ΕΥΦΗΜΙΔΙΟΥ.

Dn. HENRICO

IVNIO SVLANO, &c.

CVM IPSI VNANIMI SENAT-
us Philosophici consensu summus in
Philosophia gradus in inclyta Lipsensium
Academia 6. Calendas Februarias, Anno post
reparatam genti humanæ per CHRIS-
TVM salutem: 603. decer-
neretur:

Inter alias ab amicis scriptæ; & his,
quia breues sunt, ἀντιφιλιώσεως
ἕνεκα præfixæ.

S Uni, Pegaseâ mentiē plenissime lymphâ,
Juni, Palladijs exaturate cibus;
Si quotus ordine eras, totidē dem disticha,
Ingenuo veri munere functus ero. (amici

Dum tibi iam titulos Sophie humanissima summos
Contribuit, plaudo letus utraq; manu.

Plaudo, & laudo tuos, Juni ter amice, labores,

Laurea sit viridis, quæ tibi digna venit.

A 2

Septe-

Septenas etenim coluisti strenuus artes :

Hinc ego profectus miror amoq³ tuos.

Quis schola Phæstiada probat enarratq³ Magistri,
Illam in mentem altâ mente repostâ tibi.

Nosti Romuleam planè pleneq³ loquelam :

Atgoticos calles ritè rateq³ sonos.

Adde quod auratis subuectum fama quadrigis

Teevolitare facit doctâ per ora virum

Cum Heinricæ, tuos igitur mitra cœrula crines

Excornare neget, condecorare neget ?

Ipsoq³ hæc trahunt, varij & Symptomate morbi

Nos in ista medicas applicuisse manus.

Cum pl. sal. misit

M. Georgius Theodoricus
Wurcensis P. L. & S. S.
Theolog. Stud.

A L I V D.

Ant super Oceanum primo consurgit Eoo

Leucothoe, & letum provehit axe iubar;

Quo vibi Apollinei, concordia puncta, Senatus

Septuplicis Sophiæ frondea ferta ferunt :

Frondea ferta ferunt, studiorum signa tuorum,

O Junis Clarij stella corusca chori!

Scandere

Scandere namq; tibi bifidi iuga fronde a montis,
Et placuit Clario labra rigare mero.
Hinc quoq; tot linguas, tot calles mentibus artes:
Tinctaq; Cecropio carmina melie fluunt.
Lingula docta fluit, Latia, Graiaq; loquela,
Quas modo suaui loquo promissis ab ore, fluunt.
Ipse Stagiritis bene te dignoscere falsa,
Teq; decet quosq; veris a vera dare.
Hinc non immerito religantur tempora lauro,
Et premit articulos aurea gemma tuos.
Victor oua: tora pellens phantasmata frontis:
Debita nam victor premia miles habes.
Premia quae plausu tibi gratulor vberem, & illis
Prospera quaeq; precor: sint rata vota precor.
Pergito, sic carum poteris releuare parentem,
Sic poterisq; datum congeminare decus.

Amoris & amicitiae ergo scribebat A-
damus Herre Wurcensis P. Bac.

A 3

Adi

Ad

ALBUM AMICORVM

*Humanissimi & Doctissimi viri-Iuue-
nis, Dn.*

M. HENRICI IVNII
SVLANI FRANCI, &c.

CARMEN,

M. GEORGII THEODORICI
Wurcensis P. L. in eiusdem memo-
riam huc appositum.

Est hæc charta domus, preciosis pulchra tapetis,
Palladiâ claris arte habitanda viris.

Nam domus vt nauci censetur inhospita, cui non
Incola laudatæ conditionis inest :

Sic habitatores famâ super æthera notos,

Quæ iactare potest, non ea laudis eget.

Nomine quo magni domus hæc, tua chartula, fiet,

Quod probet autographo dextera quæq; suo,

Sed quibus insideant scamnis, mensisq; fruantur?

Hic suppletura est pagina pulchra vicem.

Huc

Huc cum visceribus cunctis, titulisq; recumbant,
Ingenij nisu quos meruere sui:
Doctorum & stupeant ora effigiat a virorum,
Prædico quos nostræ picta tapeta domus.
Sic domus instruitur tua. vis, habitemus vt illam,
Quotquot in amplexus Diua Minerva rapit.
Nec sine successu. Quis enim tibi dereget illud
Officium iuueni, quem manet amplus honos?
Iam nihil asscribam, quem conciliaret honorem
Bartolus, aut lumen, Pergamus alta, tuum.
Que fors æqua tulit dudum, modulabor ab ouo
Ad malum vsq; vtinam venula larga fluat!
Infantem nitidi roseas in luminis auras
Te nisu genitrix edidit auxifero:
Quæ tua Sula iacet, bombardis Sula parandis
Clara, metalliferis Sula opulenta iugis.
Hic te castalias alacer deducit ad vndas
Wendelius, melicæ magnus honore lyra:
Vt citius numerem, quos non euoluere vates
Tentârit, quàm quos voluerit assidue.
Zehnerus sed enim iubar Hennenbergidos ora
Aureolum, cuius motus amore sui,
Consulit, vt patrijs excedas postibus, atq;
Gymnasiij Franci tecta propinqua petas:
Quod Ducis Ernesti iam munificentia pridem
Condiderat Schleusa pone fluentis aquas.

Hic Helicon a tibi Iacobus Schmuccius omnem
Pandit, Apolline à Schmuccius arte grauis.
Et maiora tibi dux ostendisset, at illud
Ferreæ, disrupto stamine, Parca vetat.
Plurima tum flebas, sed spe tua damna leuabas
Affore, dux ad idem qui foret aptus iter.
Nec spes illa quidem radicitus alta sefellit,
Sed rector studijs deinde Seberus adest:
Qui docuit linguas solidos deducere ad vsus,
Nec minus ad Pindi culmina celsa viam.
His ita primitijs fultus Philyræa salutas
Lumina, Neldelium Fridrichiumq; duo.
Huc vbi peruentum, & tua Calliopæa resedit:
Præ reliquis Sophie bella puella placet.
Illius ante fores testudine ludis amœnâ,
Vt possis aditu liberiore frui.
Hinc Logicis humeros armis indutus vtrosq;
Sæua Sophistarum vertere tela potes.
Hinc satis obliquis palantia sidera gyris
Metiri radio notificante potes.
Hinc potes, in medio quæ pendeat aëre nubes,
Dicere, cur ventus turbine verrat humum?
Cur igitur rutilum digitos non ambiat aurum?
Cur non insideat cœtula mitra comis?
Cur non Lipsiaci pars verè fida Senatus,
Wernerus Musam subleuet ære tuam?

Viro

Viro antiqua virtute, eru-
dita doctrinâ, solerti pruden-
tiâ, multoq; rerum usu, pol-
lentissimo, Dn.

CASPARI VVERNE-
RO, SCHLEVSINGENSI HEN-
nebergico, Ciui optimo, Mercato-
ri integerrimo, & Senatori Reipublic. Lip-
sienfis dignissimo, Patrono & Mæce-
nati suo liberalissimo ac beni-
gnissimo;

*Salutem ex Bæthiâs perennem & firmissi-
mam iuxta ac prosperrimam valetudinem pre-
cans, τοιμμάτιον hoc, Magorum histori-
am subiiciens;*

IN
Gratianimi Symbolum: perpe-
tuae obseruantiae pignus: & felicissi-
mum noui anni auspiciam, animo
beneuolò consecrat, dicat, exhibet

*M. Henricus Iunius Sula-
nus Fr.*

A 5

Iam

Iam vetus impletis decurrit mensibus annus,
Signa quoque confecit Sol duodena poli;
Iamque suo rursus pandit se cardine Ianus,
Ingrediturque nouum iam nouus annus iter.
Ut pius est igitur veterum mos lege receptus,
Anno pro fausto mittere vota nouo:
Sic, Wernere, noui tibi tempora quatuor anni
Sint precor omnigenis tota referta bonis.
Det Deus in sano bene sanam corpore mentem,
Et tua presidio dirigat acta suo.
Hoc quoque Teutonicis passim seruat in oris,
Adhuc votis ut quoque dona suis.
Ast tibi quam, Fautor, strenam? que dona parabo?
Quam vellem! ast pauper paupere sorte fruor.
Nec mihi sunt aris, nec pondera diuitis auri;
Magnifice, nec quas, continet orbis, opes.
Carmina sunt tantum: Musarum munera: nobis;
Paupere pro Xenio Carmina ferre libet.
Carmina ferre libet, que panxi, festa Mayorum
Hic de more suo cum celebranda forent.
Hec cetini augusta doctum presente corona,
Lipsiacum expediens iussa verenda Sophum;
Quando iuebantur doctrine examen adire,
Maxima qui Sophie premia habere velint.
Hec mea, Mæcenas, sunt que tibi munera mitto,
Hec Xenia, hanc strenam; consule, quaeso, boni.
Laurea

Laurea nunc igitur Sophia mihiserta petenti,
O Wernere, faue, ceptaq; nostra iuua.
Sic ego barbarie deuicta, victor in arte
Septisida, Aonidum clara Brabea petam.
Clara Brabea petam, tribuent mihi qualia Musæ:
Tuq; mei consors fors an honoris eris.
Nec mihi, quod gratus referam, deest; optime Fautor;
Prote, proq; tuâ vota salute dabo.

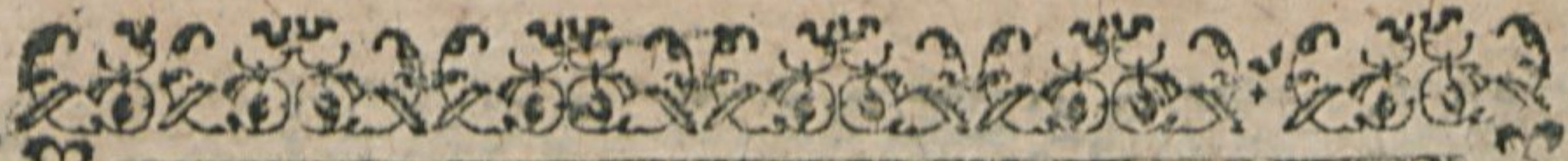
Amplitudinis & prudentiæ tuæ

Deditis cliens

M. Henricus Iunius Sula-
mus Fr.

HISTO-

HISTORIA MAGO-
RVM, QVANTA POTVIT FIE-
ri breuitate, Heroicis depropere-
ta versibus.

QVos ego specto viros? cuiusnam hortatibus vsi
Huc confluxerunt Proceres? Procerumq; corolla:
Magnificus Dux magni huius Rectorq; Lycei?
Tum pietate graues Mystæ, quis mystica Diuum
Erudisse rudes curæ est? Sophiæq; Magistri,
Gaudentes variâ variarum indagine rerum?
Nec non cultores studij Septemplex; & qui
Hospes in hospitium hoc alijs concessit ab oris?
Rimari causas animus propendet, auctq;
Scire, quod his subsit tantis conuentibus omen.
Fallor? an hæc Festi lux festa resulsit, honores
Qua permittebat quondam veneranda vetustas
Rite Nouenarum Mystas ambire sororum,
Atq; noui titulum ex merito affectare Magistri?
An quia iam redeunt natalis tempora Christi?
Quis indicta, inuisa, insueta, stupendaq; cunctis
Virginei ex Jouvâ fœtus factura refertur;
Quæq; præiuerunt, & quæ mox inde secuta:
Stella velut, latè mireq; per astra coruscans,

Irradi-

Irradiansq; nouis radijs radiantibus orbem :
Quaeq; hinc manarunt humanis commoda rebus.
Eia age, doctiloquum quicumq; hoc conspicias agmen,
Quaeso faue nostris coeptis, faueamus ut ipsi
Ausibus ore tuis, & fausta precemur in annum.
Eia faue, & santhem sitientibus auribus audi.
Nil moror ambages, confestim exordior ortum
Quondam luce Magis rutila sub Perside sidus.
Qualiter hoc suscis Christum patefecerat Indis,
Artibus excultis inculto carmine pandam.
Tu modo, Christe, meum pectus linguamq; gubernas,
Ut referam tibi grata, nec huic ingrata corona.

Est locus Eoos Phoebi surgentis ad ortus,
Susa cui nomen ; toto celebrata per orbem
Dogmate multijugo, nec non virtute Magorum.
Huic insuetam olim diluxit lampade stella :
Stella salutiferi natalis nuncia Christi.
Pone quid eueniat : Simul ac micat aethere celso
Flamma nouo nitidum collustrans lumine olympum.
Ecce Magis primum sese vigilantibus offert.
Illi, ubi sideribus, quae saepius ante notant
Noctiuagi noctu, tacito currentibus axe,
Insolitam & miram splendentem lampade stellam
Accessisse vident : mirantes lumina figunt
Astro : quid populis promittat, quidue minetur ;

Ambi-

Ambiguus. quid? diuino mox concitus æstro
Ex illis aliquis, Proceres: hæc forsitan, insit,
Sunt præmissa recens surgentis signa Monarchæ,
Qui quantum hæc alias superauit lumine stellas,
Tantum sit reliquos victurus stemmate Reges.
Ergo abeamus, ait: longum quid quæso moramur?
Rumpite, rumpo, moras: scrutemur lampadis orsum,
Eius & effectum, quacumq; sit Orbis in vrbe,
Experiamur, erit nil magno maius in orbe.
Annuuit hic, monitus monito consentit & alter:
Vnanimes statuunt signum memorabile Regis,
Cui similem teneant non ampli climata mundi.
Non mora: conuasant vasis, quæ postulat vsus:
Munera muneribus iungunt, quæ quisq; Monarchæ
Exhibeat, cum Thure Aurum; Staclesq; liquorem.
Restat iter: faciunt subeuntq; solumq; salumq;
Quo Regem, quisquis foret, & quocumq; sub axe
Inuentum lætis votis & munere dorent.
Sic aliquot lucēs salui, nigrasq; tenebras,
Telluris tractus, vt erant à lampade tracti,
Lustrarant, & iam Syriæ felicis ad oras
Appulerant, nec dum certi, quem signa Monarcham
Signarent; vbi sit, vel qualia Regna teneret.
Ergo vbi iam placidæ mandârunt membra quieti
Fessa via variæ varijs ambagibus; vni
Iesiades visus Rex est astare Dauides,

Atq;

Atq; ipsis gratans per somnum talia fari:
O vos felices nimium, nimiumq; beatos,
Qui procul Hyrcanis huc commigrastis ab oris
Visere ab insolitâ monstratum lampade Regem,
Ipse nepos meus est, nostro de sanguine cretus.
Hic est, hoc semen promissum est Patribas olim:
Hic ille est siloh promissus Vatibus: hic est
Ille Heros, Adæ tollat qui crimina lapsus.
Hic est ille Gigas, qui vincat morte leones
Tartareos, atq; æternum detrudat ad orcum.
Hic est, quem toties optârunt cernere Patres.
Pergite felices, exquirite, visite Regem:
Cernetis; nec spes vestras hæc sidera fallent.
Sic ait, & dictis non addens plura recedit.
Ille autem caput è plumis vix manè leuârat,
Protinus hæc eadem socijs cuncta ordine narrat.
Hic cupidi Regis pendent narrantis ab ore;
Concipiuntq; novos visendi insignia motus.
Nec requies; subito Solymæas tendere ad arces
Instituunt; (veterum fuit hic domus incluta Regum)
Illic sperabant visuros se esse Monarcham,
Quem modo monstrârat radijs radiantibus astrum.
Propterea læti Solymææ moenia gentis
Aduentant; vbi vix tetigerunt limina portæ:
Exaciunt, turbantq; nouis rumoribus urbem;
Quærendo, quosquos contingit quærere, vulgus:

Rex

Rex novus Ephramidum lautas quas incolit arces?
Quod regnum spondet, vel qui sunt illius ausus?
Eius enim insolitæ decus admirabile stellæ
Vidimus Eois, vnde huc devenimus, oris
Læti, supplicibus donis precibusq; recentem
Regem vt adorantes æquum testemur amorem.
Quare nos huius perducite ad atria Regis:
Indicat hoc astrum mirandi Principis orsum.
Rumor Idumæi Regis cum verberat aures.
Obstupuit demens, totoq; expalluit ore:
Nec mora; permetuens, ne fato hic debitus Heros,
Imperij sabbitis sibi Sceptra extorqueat armis:
Indigenas vates iubet intra territa cogi
Mœnia: querunt properè tempusq; locumq;
Nascentis Regis, stirpemq; patremq; notanto.
Continud Bethlen Vatum monumenta minari
Quisq; refert: Dux vnde ortus consurgeret olim,
Illustris famâ & factis super æthera notus.
Talia percipiens Herodes, aure, Tyrannus,
Clam vocat ad solium fuscatos ora Sabeos,
Quoq; nouum terris exortum tempore sidus
Spectassent primùm, studiosâ indagine querit,
Auditosq; Magos monitis amittit onustos:
Ite citò Bethlen, Regemq; ibi querite: sed quis
Inuentum ex vobis subito mihi nunciet, opto.
Nam quoq; me pietas inuitat, supplice natum

Munere

Munere & inflexo venerari poplite Regem.
Dixerat hæc vulpes, simulans noua gaudia vultu,
Verùm longè aliud malè amico pectore condens.
Deniq; dimissi, Salomonis eburnea mittunt
Atria; maturant Bethles contingere muros:
Ecce iterum surgens, priùs hos quod duxerat, astrū,
Signat iter, rectè à Bethales quod vergit ad urbem;
Nec priùs absistit, donec, gens decolor, Indi
Nascentis subeant fatalia culmina Regis.
Illic fixa super lampas flammante Capillo
Constis it, & Persis benè conscia signa notabat.
Hac visâ, à primo Procere Orientis profecti
Exultant animis lati; domuiq; propinquant,
Pendentem tenerum genitricis ab ubere Regem
Offendunt; Dominumq; licet sine honore iaceret,
Agnosunt mitem; Regemq; Deumq; salutant.
Quin sternuntur humi, & strati reuerenter adorant:
Thesaurisq; suis reseratis munera promunt
Munifici tenero Regi, Regisq; parenti:
Aurum, thus, myrrham, pro trino nomine Regis.
Iamq; salutatis Genitrice & Prole, parabant
Rursus Idumæi deflectere Regis ad aulam:
Sed Deus humanos moderans hortatibus ausus,
Dissuadet noctu crudelis seu Tyranni
Atria, squalentesq; reuisere cadibus arces:
Sed potiùs patriam repetant, dulcesq; penates,

B

Admo-

Admonet : admoniti monitis caelestibus illis
Extemplo parent, alioq³, sub aetheris arcu
Ad patrios fines, Nabathæaq³, regna recedunt.
O vos felices Persas, qui dona Tonantis
Offertis Nato, dignumq³, refertis honorem.
O vos felices, iterumq³, iterumq³, beatos,
Paupere qui natum coluistis tegmine Christum,
Hunc quondam salui cernetis in Aetheris aula.
O miseros contra, cassos ô pectore & aure
Iudeos, propriam temnunt qui sponçe salutem,
Nec Christum Regis dignum dignantur honore ;
Hos iterum cœli quondam priuabit honore.
At nos, Christe, Dei soboles aeterna parentis,
Humani fragiles qui corporis induis artus
Flamine conceptos intactæ virginis aluo ;
Vt nos, quos veteris damnârant crimina culpa,
Cum Patre concilies cœlesti : Mittimus, inquam,
Non equidem Myrrham, non Thura, Aurig³, talenta,
Sed linguam meritas promentem pectore grates.
Laudes nos ferimus grati, aeternumq³, feremus.
Salue Christe Deus, salue dulcissime Iesu :
Auspicium felix, felicius ire recentis
Anni fac iubeas medium ; sinemq³, beabis.
Affere, quæso, sacri nobis oracula verbi :
Pelle procul morbosq³, graues, pestemq³, famemq³.
Tunde minis Geticum nostris a sinibus hostem :
Da

Da pacem nostris atq; oia commoda Musis.
Sic tibi perpetuas tribuemus carmine laudes.
Restat iam cunctis felicem comprecar annum,
Persolvens grato, quas debeo, pectore grates,
Omnibus, hunc nostrum qui conuocistis ad actum.
Sed quas? sed quanto te digner honore, secunde
Christiane, Elector, princeps celeberrime Gentis
Teutonicae; columen Romani nobile Regni?
Saxonicae gemino vigeas cum germine rutae,
Augustis studijs, iam tum super aethera noto.
Inclita sit felix Genitrix, Hedv vigis & vxor
Regia; quò saluae viuant cum Principe saluo.
Quas tibi porro canam grates, Amplissime Rector?
Tum vobis pietate viris insignibus, & qui
Claretis Claria Clariarum laude Sororum?
Deniq; presentes hic quotquot adestis amici,
Iustas nunc etiam vobis persolvere grates.
Vix opis est nostrae: tamen hoc prestare studebit
Quilibet ex nobis; dum spiritus hos reget artus.
Caetera, qui largè pensat benefacta, rependet.

Laus tibi sit Regi, qui regis astra poli.

ss () ss

B 2

POEMA-

P O E M A T I A

diuerſa,

Diuerſis temporibus ad vir-
tute eximiâ, & prudentiâ litera-
tâ præſtantiffimum virum,
Dominum

C A S P A R E M V V E R-
N E R U M S C H L E V S I N G E N S E M
&c. ab Autore partim amicitia conciliandæ, & iam conciliatæ deinceps quoque conſeruandæ gratiâ: partim beneuolæ & candidæ affectionis & debitæ gratitudinis ergo effuſa & huc typis nunc exſcripta.

*Vix alio Diuûm redolemus nomine mentem,
Nec propius iuncti poſſumus eſſe Deo;
Quàm ſi quis (licet immerito) ſuccurrat egenti,
Illius & ſortem quâ queat arte leuet.
Quandoquidem cunctis vitæ communis origo eſt,
Et, tellus, omnes continet vna domus.
Inprimis magno res principe digna putatur,
Si iuuet Aonios ore vel ære choros.*

Largus

Largus & ingenuis horum propendet alumnis,
Conatusq; horum promouet vsq; pios.
Ingenijs igitur quoniam, ingeniosus & ipse,
Ingenuis prodes, castalysq; choris:
Quis, Wernere, neget celsis te dotibus auctum?
Quis, Wernere, neget teq; placere Deo?
Haectenus ergo velut studij septemplex artes
Iuisti multis, nomine req; modis,
Fauistiq; harum cultoribus aequus amator:
Sic eris auxilio, praesidioq; mihi.
Meq; tuo, (quamuis nullo sim foedere iunctus,)
Permittes aliquâ parte fauore frui.
Sed facies, faciesq; magis, quod vtrisq; colendum
Hoc vnum patriae fors dedit vna solum.
Nam procul haud aberit mihi cum concesserit inter
Discentem pubem Lipsia vestra locum.
Verumne, quando vis irruit aspera fati,
(Quod Deus auertat) qui ferat, absit, opem;
Te sibi mature conquirat nostra Patronum
Musa, sciens dubias sortis vtrinq; vices.)
O Wernere, tuo iam me amplexare fauore;
Inq; tuas laudes officiosus ero.

T. P.

Studiosiss.

Heinricus Junius Sulanus. 3. Ca-
lend. Septemb. Anno 1600.

A

3

AKPO.

AKPOΣTIXON
AD EVNDEM.

Concipe laxato letos in pectore motus ;
Gaudia leta tibi carpere, carpe, licet.
Annus exactus reuoluti circulus anni est.
Nomine lux instat nobilitata tuo.
Scilicet illa Magi, gratam testantia mentem
Munera quæ Christo terna tulere Deo.
Plebis at inconsulta refert sententia, dono
Nomina pro trino trina fuisse virum
Alteriusq; vocat Caspari nomine nomen,
Ceu scribam Syrio nuncupat ore Syrus.
Rursus & alterius dictum cognomine nomen
Balthafarem : illustrem Regis honore virum.
Ultimus ex illis vocitatus Melchior : armis
Et bello clarum, Marticolamq; notat.
Sed tamen his aliquod non falsum subiacet omen,
Caspari siquidem tu quoq; nomen habes.
Verum literulas, non talis nomina scriba,
Teutonicas modo qui pingere callet, habes :
Vobis sed, Muse, qui quondam addictus alumnus,
Sedulus Aonijs labra rigauit aquis :
Excoluitq; bonas, quæ prosunt omnibus, artes,
Et quæ summi summa plurima causa boni.

Rectius

*Rectius hinc cernis, vitæ quæ postulat vsus,
Sortis & instituis rectius acta tua.*

*Nam qui (ceu dicitur vulgata Paroemia) nescit
Musas, vel medio nil videt ille die.*

*Et quò multa breui complectar carmine: nosti
Quæ veniant homini, quæq; serenda Deo.*

*Restat nil igitur, nisi quò felicibus optem
Auspicijs referant hunc tibi fata diem:*

*Vtq; senis superes longæuos Nestoris annos,
Nec vitam victu deficiente trahas.*

*Sic sine nube fluant huius tibi tempora vitæ:
Gaudia post cupies plena salute poli.*

Henricus Junius Sulanus Franc. Fe-
sto Magorum, Anno post partum
Virginis Dei paræ Mundo saluti-
ferum M. D. Cl. Lipsiæ fundebat.

B 4 EYΦH

EYΦHMIA

Cum doctissimus ac prudentis-
simus vir, Dominus

CASPARVS VVER-
NERUS LIPSIÆ HONESTIS ET
spontaneis omnium suffragijs in ordi-
nem Senatorum publicè ac solenniter af-
scisceretur XI. Calend. Maij. Anno
post instauratam à CHRISTO
salutem. 1602.

Nescio qui nuper philyræâ rumor in vrbe
Migraret sparsus vana per ora virum ;
Lipsiaci instaret quasi magna ruina Senatus,
Et quasi post Lypsis nil habitura boni !
Hæc quàm diuerso iam quælibet ordine ponat ,
Disponit mirè, qui Deus omne bonum !
En quàm sit philyres nunc optima forma Senatus ,
Integræ alijs condecorata viris !
Quos pietas, virtus, doctrina, scientia, candor,
Acceptos populis efficit atq; Deo.
Fallor? an hunc inter numerum, Wernere, relatus;
Mite Senatoris tu quoq; nomen habes.

Nomen

Nomen habes meritò hoc: quamuis sis corpore non-
dum,

Es tamen expertâ plurima mente Senex.

Namq; Senes verè non sunt, qui tempora circum

Albescunt: pueri Sensa sed instar habent.

Ille senex; doctas callet qui Palladis artes:

Tùm facienda facit, tùm fugienda fugit,

Hoc igitur gratum multo de nomine nomen

Sit tibi: nam dignis dignus habetur honos.

Adde quod hic titulus verus sit testis honestè

Transactæ vitæ: quem sibi quisq; petat.

Et Deus augustum tibi quod dedit ipse Talentum,

Non vult vt sterili contumuletur humo.

Hos sed communes conferri mandat in vsus,

Auctum quo redeat scœnore multiplici.

Eia age Iustitiam, sic precipiente Jehoua,

Quo potes auxilio consiliouè iuuas.

Sic olim exuuias mortalis corporis huius

Exutus, factis præmia digna feres.

Præmia digna feres, donabit qualia cunctis,

Iustitiam reliquos, qui docuère, Deus.

Scilicet ante alios radient radiantis vt instar

Sideris excelsâ semper in arce poli.

At quid nunc cesso? quin vestro grater honori,

Et, quæ sint vobis prospera, cuncta precer?

B S

Cor

Cor det cordatum Deus: artus post ea sanos,
Deniq, Tithoni, Nestoris atq, dies.

T. P.
addictis.

Henricus Junius Sulanus.
honoris ergo f.

ΠΡΟΣ ΦΩΝΗΣΙΣ

Ad

Eundem instituta, cum ipsi Carmen
Græcum περι τῆς τῶ βεμδ̄ ἐπι αχόρδ̄ ἁ λύραε
dedicaret, Lipsiæ, anno MISERICORDIÆ,
13. KL. April.

Summe nouenarum cultor Fautorq, Sororum,
Wernere, ô animi portus & aura mei;
Si vacat, à grauibus deducto pectore rebus,
Accipe Mercurij, quam tibi mitto Lyram.
Accipe & acceptam vultu dignare sereno,
Hæc modo nam chordis splendet adaucta nouem.
Illa tibi memorem memorabit carmine mentem,
Quam gero pro meritis tempus in omne tuis.
Namq, mihi Philyres celebris si fautor in vrbe est,
Quem clarat virtus prisca, & aperta fides:

His,

*His, si Mæcenas, quorum virtutibus obstat
Res angusta domi, forsque onerosa bonis:
Si quis Iustitiæ cultor, studiosus & æqui:
Ne viuam, si non tu mihi solus eris.
Tu facis ut clarijs persundam pectora lymphis,
Castalidumque vigil dædala castra sequar.
Tu facis, ut niteant viridi mea tempora lauru,
Et multo nomen gliscat honore meum.
Tu facis, ut porro sinuosa volumina legam
Scruter, dum cæptis sufficis æra meis.
Quas igitur, qualique tibi iam pectore grates
Pro tam magnifico munere gratus agam?
Sponte meâ fateor; tibi gratia digna rependi
Haud poterit: totum me tibi sume, sequar.
At tamen hæc memori repetam tua munera mente,
Et mea me tellus audiet esse tuum.
Pro te sustollam supplex ad sidera palmas,
Proque tuâ superis vota salute dabo,
Ut tibi sint faciles & opis nullius egentem
Te faciant: cordis sint rata vota tui.
Ergo vale, longum viuens nobisque tuisque
Wernere, ô animi portus & aura mei.*

P. V.
addictis.

M. Henricus Junius.

EYΦHMIA

EYΦHMIA

In Natalem

CASPARVLI VVER-
NERI, Dn. CASPARI, &c. VIRI
literatâ cum virtute, tum prudentiâ
præstantissimi, Ciuis, Mercatoris & Senato-
ris Reipubl. Lipsensis integerrimi, Mæcena-
tis ac Promotoris mei vnicè & perpetuo co-
lendi, Filioli recens in lucem editi, Li-
psix, XVII. Augusti, Anno Chri-
sti reDeMtoris.

Fama recens nostras, Wernere, volauit ad aures
Fama creans sociogaudia multa toro:
Quod sit Lucinae gratos experta labores,
Multiplicans patriam iam tua Nupta domum:
Stemmatis atq; iterum ruituri enixa columnam;
Mascula quod proles nominis vna tenet.
Scilicet haud semper flammantia fulmina torquet,
Murmure nec vasto territat vsq; Deus.
Verùm vbi detonuit, strepituq; exterruit Orbem,
Purum discussis aëra reddit aquis.
Sæpe vltimum cernas sæcundâ vite refertam,
Quæ modo stridenti fulmine tacta fuit.

Haud

Haud aliter vobis iterum placabile Numen
Luctibus in medijs gaudia leta struit:
Rupturam solidans, fecit quam morte parentis
Confecti senio, prole, nepote Senis.
Mitte graues igitur, Wernere, atq; exue curas,
Tristior hoc si quas tempore forte geris.
Signaq; letitia, plaususq; agnosce tuorum,
Gratantes hilari, qui tibi corde fauent.
Indultum satis est lamentis haectenus agris,
Letitia haec stabilis sit precor ansa noua.
Nos quoq; Mæcenas, sentimus gaudia, vobis
Progenitæ Sobolis nomine magna noua.
Hinc, quæ vera mouent Superos, iam vota vouemus:
Ut tibi sint faciles, sibiolog; tuo.
Cresce fauore Dei primum, Casparule, cresce
Post atate, exim dotibus ingenij.
Cresce, tuiq; Patris vestigia poplite fixo
Sectare, & mores ingeniumq; refer.
Hoc precor, ætherium Numen tibi compleat omne;
Et te perpetuâ prosperitate beet.
Hæc precor vt faustis successibus omnia fiant:
Et, patrem & natum, seruet vtrumq; Deus.

T. P.

Deuinctis.

M. Henricus Junius Sulanus

ἔποίησε αὐτοχρηδίως.

Ad

In obitum

CASPAR VII,

Dn. CASPARI VVER-

NERI, VIRI AMPLISSIMI ET

prudentissimi filioli, pridie Nonas Fe-

bruarias, anno reDeMtIonis ChrItia-

næ, morte præmaturâ Lipsiæ

denati.

*Q*uam sit vana hominum spes, quam sit vita ca-
C sparule, exemplo hoc innuis ipse tuo (duca-

Nam vix te mater erat connixa puellum;

Iamq; iaces gelidâ contumulatus humo.

Magna tuum patrem de te concepta fouebat

Spes, rata labentis te fore fulcra domus.

Heu dolor! hæc sterilis fuit expectatio, patris;

Heu dolor! hæc matri spes data vana fuit.

Sed bene, si reputemus, habes, Caspare tenelle,

Quos amat, hos pueros auocat inde, Deus.

Tu nunc aligeros inter stellantis Olympi

Cætus, ex omni parte beatus agis.

Fortè modis alijs Patrium modo Stemma labascens,

Werneriumq; genus fulciet ipse Deus.

Qui quando ad summos est euecturus honores,

Iamq; occasurum multiplicare cupit:

Inter-

*Interitum simulans, prosternit pectora primum,
Spemq; iacit seræ posteritatis humi.*

*Hunc morem Jouxæ discamus; cum dare non vult,
Quod petimus, nã, quod proderit omne, dabit.*

M. Henricus Iunius Sulanus.

A K P O Σ T I X O N

Pro literatâ cum virtute, tum pruden-
tiâ viro politissimo,

CASPARE VVERNER O
&c. MERCATORE, CIVE ET SENA-
tore inclytæ Lipsiensis Reip. conspi-
cuo &c. Domino, Mæcenate ac pro-
motore suo meritissimo,

cui

Felicem ac sanum anni nunc currentis cursum,
decursum recursumq; & omnem prosperitatem
ex animo precatur.

Currendo currens cursum sol sinijt anni,

A tq; iter instituit iam renouare nouum.

Sumens iccirco calamum, quæ, Musa, precaris

P ectore, fac scriptis sint ea nota noti.

Alme Deus, grates omni pro munere, grato,

R e quia non valeo, corde referre parem:

Vt, velut elapso ditasti largiter anno,

S ic peto propitiis nos quoq; porrò bees.

Vnum

Vnum præ reliquis tamē hoc, Pater optime, rebus
E xpeto, Fautorem hunc vt superesse sinas;
Re, mea, consilijsq₃ bonis, qui cœpta leuauit,
N on vllis parcens sumtibus atq₃ operæ;
Exoro te, Wernerus fac corpore sanus,
R ebus & incolumis sit, mane atq₃ diu.
Viue diu, Wernere, diu sis corpore saluus,
S aluus & vt maneas, pectore & ore precor.

Vestræ amplitudini

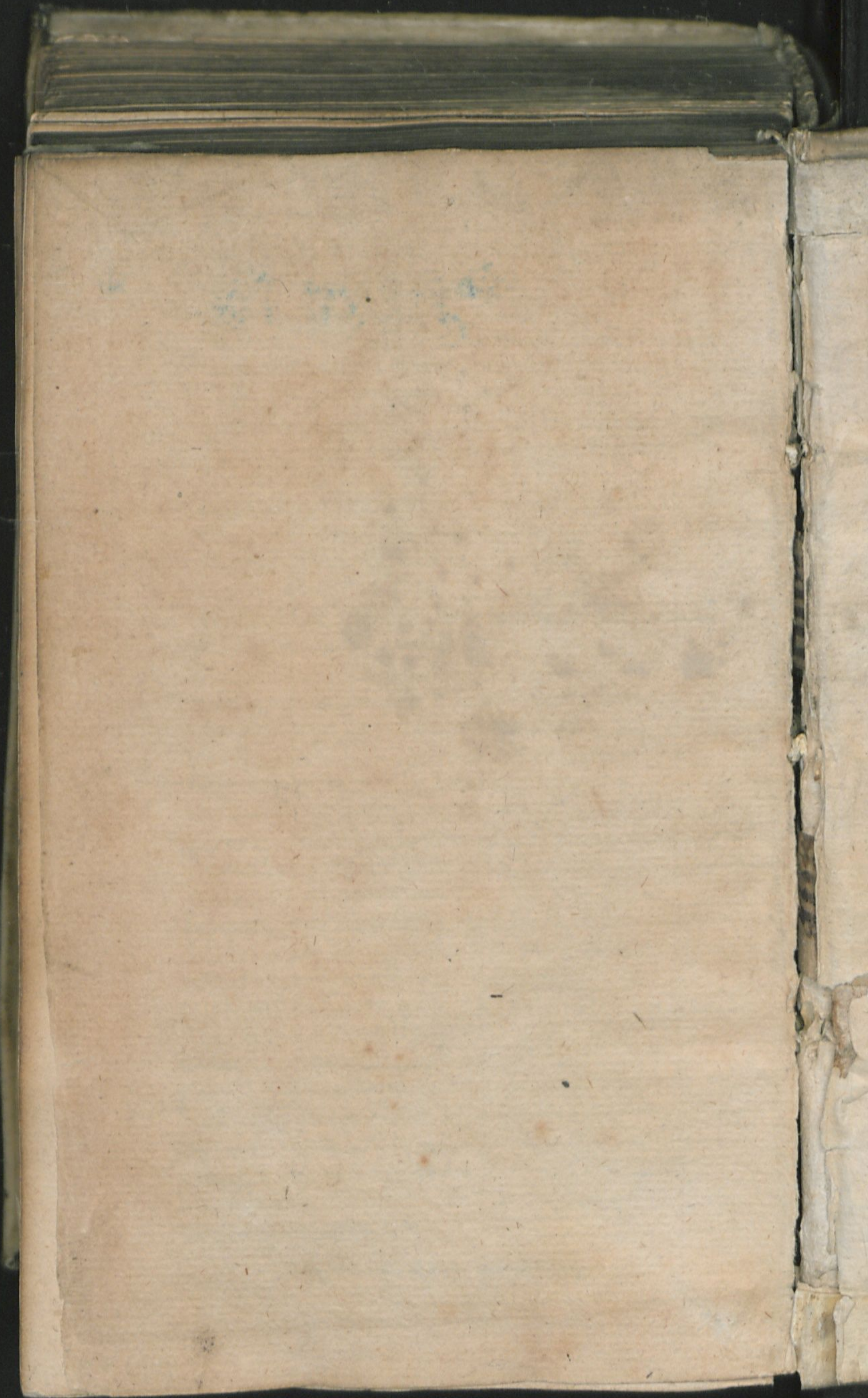
Deuinctis.

M. Henricus Junius Legitimæ
scientiæ cultor: Felto Epi-
phaniorum Anno

O SpLenDore tVo nos, pater aLMc,
rege.

F I N I S.

CG 1856 of

ULB Halle

3

002 386 801

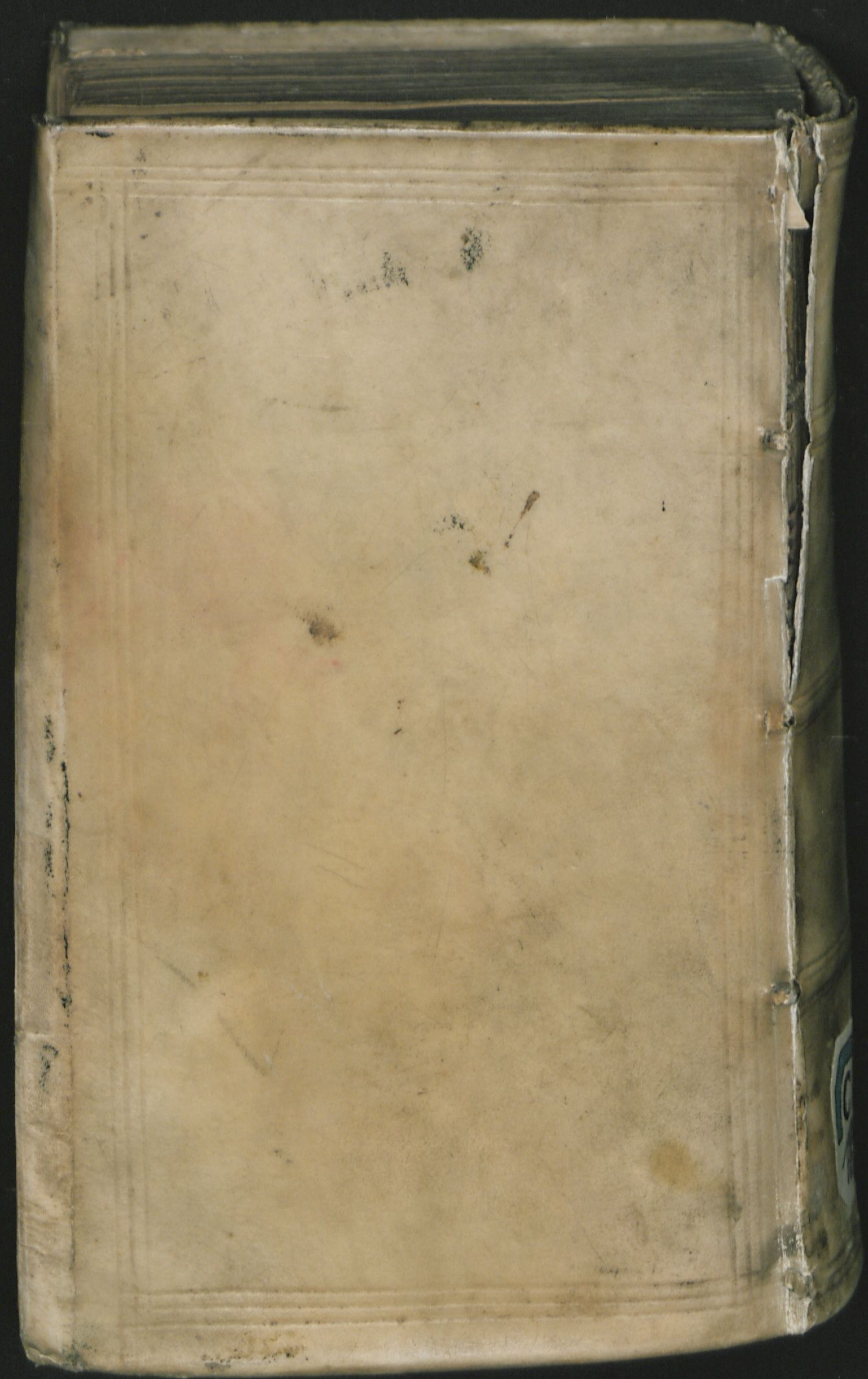
D

~~TR 101~~

U017

m f

Inches 1 2 3 4 5 6 7 8
Centimetres 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20

Farbkarte #13

B.I.G.

Blue	Cyan	Green	Yellow	Red	Magenta	White	3/Color	Black
Light Blue	Light Cyan	Light Green	Light Yellow	Light Red	Light Magenta	White	Light Grey	Light Grey
Dark Blue	Dark Cyan	Dark Green	Dark Yellow	Dark Red	Dark Magenta	White	Dark Purple	Dark Black

